

Bir qız bir dəstə vaxt toplamış bağçalardan kimsənin olmadığı axşamlarda...

Oğuzkan BÖLÜKBAŞI

Görkəmli türk şairi Oğuzkan Bölükbaşı Kırklarelidə anadan olub. 9 yaşında ilk şeirini yazıb. Onlarla kitabı çap olunub. Bir sıra yerli və beynəlxalq mükafatların laureatıdır.

Oğuzkan Bölükbaşı, eyni zamanda, nüvə fizikası üzrə elmlər doktorudur. F-16 qırıcı təyyarələrinin müasir modellərinin hazırlanmasında yaxından iştirak edib.

Oğuzkan Bölükbaşının şeirləri ilə yanaşı, elmi əsərləri də xarici ölkələrdə nəşr edilmişdir.

AÇMADILAR QAPILARI

Açmadılar qapıları -
qaldım sərhədində həyatın.
Buludlar dağılmışdı,
aydınlıq bürümüşdü
hər yeri.
Sübh tezdən,
uzaqdan, çox uzaqdan
fit səsləri gəlirdi
gəmilərin,
yəni,
sonə aşiq olmağın
tam zamanı idi...

Yəni,
sonə aşiq olmağın
tam zamanı idi,
bir od götürmüşdim
Zevs dağından,
ovəzində
heç nə istəmədən...

Açmadılar qapıları -
istəmədilər ocaqların
yanmasını,
istəmədilər
donmuş çaylarda
buzların əriməsini,
halbuki
canlanmanın
tam zamanı idi...

Canlanmanın
tam zamanı idi -
bahar gəlmişdi,
təbiət qiyamətdən uzaq
və özünə sevdalı...
Yaşıl

yaşıl ola biləcəyi qədər
yaşıl,
səma
mavi ola biləcəyi qədər
mavi,
dəniz
həyəcanlı ola biləcəyi qədər
həyəcanlı...

Açmadılar qapıları,
açmadılar...
Sormadılar,
nədi o üreynədəki gup-gup?
Halbuki
söylənəcəkləri
söyləməyin tam zamanı idi...
Açın,
açın qapıları
Zevs dağından
olında od gətirən
o çocuğa,
açın,
açın qapıları
günəşə və yağmura uzanan
tumurcuqlara,
açın,
açın qapıları,
buzu əriyən irnaqlara...

* * *
Hər ulduza
bir ad qoydum:
qürbət,
məhəbbət,
həsrət...
Bax,
o ortadakının adı
məmləkətdir, məmləkət,
yəni,
qucağında böyüdüyümüz
ana yurd!

Axşamlar
göy qaldır başını, seyr et:
bəlkə
keçmişin işıqları
hələ sönməmişdir,
bəlkə
rəsmilər itib-batmamışdır,
bəlkə
adlar unudulmamışdır,
bəlkə
batmağı yadından çıxartmış
bir günəş tapacaqsan
səmada,

kim bilir...
Seyr et,
seyr et göy üzünü -
bir ulduz göz vurursa,
bil ki, mənəm.
Seyr et,
seyr et göy üzünü -
bəmbəyaz buludlardan
bəmbəyaz şeirlər süzülürsə,
bil ki,
ürəyim süd dolu sərnəc kimi
böyrü üstə aşib...

Bahar gəldi,
torpaq kimi canlandım,
çərpələng düzəltmədim
xəyallarımın
dolaşırım indi
ad qoyduğum
ulduzların arasında:
bir yanım məmləkət,
bir yanım qürbət,
bir yanım məhəbbət,
bir yanım həsrət...

GÖZ YAŞI

Sığar
bir damla göz yaşına,
anlatmaq istədiklərinin
hamısı.
Bir damla göz yaşı
daşıyar içində
hüznü,
xoşbəxtliyi.
Həyat
bu qədər sadə və gözəl,
bu qədər mənalı
və
həm də
bu qədər çözülməz
düyünlər yumağı -
di, gəl anlat
bir damla göz yaşının dediklərini

bir dastanda...

Bir damla göz yaşı
göy qurşağıdı
günəşin altında,
bir damla göz yaşı
çiçək bağçasıdı
gülüşlə gəlsə,
söndürsə,
göz yaşı söndürər
ürəyin odunu...

Ağlama,
nə olar, ağlama!
Qoy sağalsın
ürəyimdə açdığın
yaranın qaysağı...

GÖZLƏMƏK

Yorğun gecə
günəşi gözləyər,
uzun sürən müharibə isə,
sadəcə, ağ bayrağı.
Qələm
yazmaq üçün
kağızı gözləyər,
həyatına sona çatmağı.
Mən isə,
səni gözləyərdəm, səni!
Yorulsam, gücüm ol,
bezsəm, həyat eşqim ol,
sevgimi
şeirlərə çevirəcək
Leylam ol!

TƏK AĞAC

Tək ağac gördünüzmü heç
yolda, səhrada?
Üşüyürmüş kimi,
keşik çəkirmiş kimi,
bir yoldaş axtarınmış kimi...

Yanıdan
səssizcə keçib gedərsiniz,
sizi uğurlar -
heç xəbərimiz də olmaz...

Yolda,
səhrada bitən
tənha yaşılım,
həsrəti sevdiyim qədər
sevdim səni,
nisgili sevdiyim qədər
sevdim səni,
bizim budaqlarımız bir,
kökümüz bir...
Yolda,
səhrada bitən
tək ağac -
torpağım
suyum,
günəşim,
havam...
Sən olmasan,
sən olmasan,
mən quruyaram...

DİRƏŞMƏ, ÇİÇƏYİM

Sən
bir ins-cinsin olmadığı
zəhr yaran dağların
qoynunda bitdin,
sinə gördin
üzü-gözü çapıq-çapıq qayalara
hökm edən acı-acı rüzgarlara,
sinə gördin
Ayın, günəşin, ulduzun
nur çöhrəsini gizlədən
qara-qara buludlara...
Sinə görməyinə
sinə gördin,
amma
zövq-səfa nədi, bilmədin,
eşq nədi, bilmədin,
buraxmadın,
var gücünlə
yapışdın torpaqdan-
kökün
boyundan da uzun oldu...
Qorxma,
qorxma o dağlardan,
o rüzgarlardan,
o buludlardan,
aç,
aç dünyaya gözlərini,
bir gün
səni qoparacaqlar
dağların bağrından -
bəlke,
kimsə ürəyinə
taxacaq səni,
bəlke,
kiminsə saçına
bəzək olacaqsan,
biləcəksən eşq nədi,
biləcəksən azadlıq nədi,
dirəşmə, çiçəyim,
dirəşmə...

**BİR SEVGİLİSİ
OLMALI İNSANIN**

Bir sevgilisi
olmalı insanın,
cynən,
gəmilərin limanı
olduğu kimi...
Fırtına qopanda uğramalı,
yükünü -
həsretini, nişgini boşaltmalı,
dalğalar sakitləşəndə,
dənizə dönməli...

Bir sevgilisi
olmalı insanın,
rüzgarlı havalarda
yelkənini açmalı,
yola salmalı,
dönəcəyi günü
gözləmək ümidilə...

Bir sevgilisi
olmalı insanın,
ayrılıqda öpməli,
görüşəndə öpməli -
ondan ötrü
çox,
cox danışmalı...

Bir sevgilisi
olmalı insanın,
höyatı əzbər bilən,
düşünmədiklərini düşündürən...

Bir sevgilisi

olmalı insanın,
onu
bir kəndirbaz kimi
kəndirin üstündə tutan,
yığılmağa qoymayan,
lazım gəlsə,
uğrunda çəkinmədən
ölümə gedən...

Bir sevgilisi
olmalı insanın,
yolunu işıqladan,
soyuq qış günündə
ürəyini pəncək kimi
çiyninə atan...

Bir sevgilisi
olmalı insanın,
bir sevgilisi
olmalı insanın...

**AĞLIMA SƏNDƏN
BAŞQA BİR ŞEY GƏLMİR**

Desəm ki, qürbətəyəm,
dərddən
türkünü türküyə calayıram,
qürbət - sənən,
türkü - sənən.

Desəm ki, yalnızam dağlarda,
gün bitmək bilmir,
dağlar - sənən,
yalnızlıq - sənən,
gün - sənən.

Ağlıma
səndən başqa
bir şey gəlmir.

Mən
belə bir sevdanı
minlərcə il əvvəl
bir kitabda oxumuşdum,
lakin unutmuşdum,
indi
birdən-birə ağlıma gəldi,
bir nağıldı demişdim...
Sən demə,
yaşamayan bilməmiş -
indi
ağlıma səndən başqa
bir şey gəlmir...

Gözəlliyi
vəsf etməyə
söz axtarıram -
ağlıma
səndən başqa
bir şey gəlmir...
Ordan-burdan,
keçmişdən-gələcəkdən
nəşə danışmaq istəyirəm -
ağlıma
səndən başqa
bir şey gəlmir...

İlham pəriləri
qonur çiynimə,
Masamın
üstündə kağız, qələm,
nə yazacağam?
Ağlıma
səndən başqa
bir şey gəlmir...

Bayram yaxınlaşır,
şəhər
birdən-birə gümrəhləşir,
insanlar fərəh içində...

Sevdiqlərimə
tobrik teleqramları
göndərəcəyəm,
amma ağlıma
səndən başqa
kimsə gəlmir...

Türkü dinləyorkən
xəyallara dalıram,
gözlərim yol çəkir,
bir adam tapıb,
söhbət edim deyirəm -
ağlıma
səndən başqa
bir kimsə gəlmir...

Qaramat basanda,
canım sıxılında,
tək qalmaq istəmirəm
və həyatımın
mənasını axtarıram.
ürəyində
çobanyastıqları açan qız,
ağlıma
səndən başqa
bir kimsə gəlmir.

HƏSRƏT

İndi həsrətini çəkənlər var,
həzin bir şeirin
kövrək budağında
cücürmüş sevgi kimi...

Bu nə cür təbəssümdü -
acı, şirinmi, bilmirəm.

Bu boyda kainatın
dar bir köşəsində
sıxışmış qalmış -
dodaqlarım
yanaqlarına toxunur...

İndi həsrətini çəkənlər var,
bir qatarda,
bir avtobusda,
bəlke bir kafedə -
qəzet oxuyarkən
yadına düşmüşəm,
öflərimmi,
saçlarımı, gözlərimmi?
Bəlke
səhifələrin birində
məndən nəşə yazıblar,
qışqandımmı?

İndi həsrətini çəkdiklərim var,
günün
hər vədəsində
səsinə duyduğum,
saçları hər rəngdə,
gözləri hər rəngdə -
kimisi bir qədəhdə,
kimisi bir siqaretdə,
kimisi
dəniz sahilində unudulmuş...

İndi həsrətini çəkənlər var,
indi həsrətini
çəkdiklərim var...

BORC ALINMIŞ VAXT

Bir qız
bir dəstə
vaxt toplamış
bağçalardan,
kimsinin

olmadığı axşamlarda.
Kimsəni islatmayan
bir yağış yağmamış
və
o bir dəstə vaxt
çiçək açmamış...

O qız
əlini tutacağım yərə
aparır məni,
öllərim soyuq və sərt,
içimdə bir qorxu -
birdən
o yer yoxsa,
ya o yer
xəyalları xəyalıdsı.
bir dəstə vaxt
qacağında piri-piri...
üzüm gülür,
zəhinim açılır...

Budur,
yənə günəş doğur,
bir fincan çay içirəm,
isti kökədən
bir az qoparıram,
aram-aram danışırım
sahildəki pişiklə,
nə dediyimi anlamır,
sağımdan, solumdan
insanlar keçir,
kimi qorxa-qorxa,
kimi ürək-ürək,
pişik
nəşə duyub
miyoldayır...

İkinci şeiri oxuyuram,
içində
sənə yaraşan sözlər
varmı deyər...
Ağaclardan
bahar ətri gəlir,
sərxoş oluram.

Gözləyirəm.
Mən burdayam.
Vaxt gücümle qışqırıram:
Sən hardasan?
Hardasan?
Hardasan?

Dolaşırıq
əsrarəngiz fəzada
əlində
bir dəstə
vaxt tutam qız,
qorxusundan
miyoldayan pişik
bir də mən... mən... mən...

Hazırladı:
DİLSUZ

